

11 И видѣ некò то ѿбòрено, и єдинъ сосѣдъ който слáзеше камто нѣго, като великѣй оубрѣсѣ, по чѣтыри тѣ краища вѣрзанъ, и спѣшашесе долъ на землѣ та:

12 Въ който бѣха сѣчки те четверонòжни зѣмни, и сѣчки те звѣрове, и сѣчки те гáдове, и сѣчки те птѣцы некѣсны.

13 И дойдѣ мѣ глáсѣ, и говореше: станѣ, Пѣтре, заколи и ѡждѣ.

14 Я Пѣтръ рече: никакъ (неишѣмъ да ѡдѣмъ), Гдѣи: зашто нѣкога не самъ ѡлѣ нещò мржсно илѣ нечѣсто.

15 И пакъ втòри пѣть мѣ дойдѣ глáсѣ, и говореше: ѡновѣ шòто є Бгъ ѡчистѣлѣ, ты не мысли да є мржсно.

16 И товѣ выдѣ трѣ пѣти: и пакъ се вдигнѣ сосѣдо на некò то.

17 И като се чѣдеше Пѣтръ въ сѣбе си шò бѣ знаменовѣло товѣ видѣнѣ коѣто видѣ, єто мѣжѣ то който бѣха прѣтени ѿ Корнѣлѣа, като попытѣха и оузнѣха кѣща та Сѣмѣнова, дойдѣха прѣдъ вратѣ те:

18 И като повыкѣха, попытѣха, да лѣ тѣка живѣе Сѣмѣнъ който се нариче Пѣтръ.

19 И като размышлѣваше Пѣтръ за видѣнѣ то, рече мѣ Дхъ: єто трѣма чѣловѣцы те трáсѣтѣ:

20 Прòчѣе станѣ та слѣзѣи, и иди сѣ нѣхъ безъ всѣкое

размышлѣнѣ: зашто ѡзъ самъ ги прѣтѣлѣ.

21 И като слѣзе Пѣтръ при мѣжѣ то прѣтени те до нѣгѣ ѿ Корнѣлѣа, рече: єто ѡзъ самъ когòто вѣе тѣрсите: за каквѣ рѣбота дойдѣхте;

22 Я ѡнѣ рѣкохъ: Корнѣлѣй сòтникъ, мѣжъ прѣведѣнъ и вѣгокозлѣвѣ, свидѣтелствовѣнъ ѿ сѣчкѣтѣхъ нарòдъ 'Иудѣйскѣй, прѣѣ заповѣдѣ ѿ 'Аггѣа сѣѣ да те повѣка въ кѣща та си, и да чѣе дѣмѣ ѿ тѣе.

23 Тòгѣѣ Пѣтръ ги покани да влѣзѣтѣ вѣтре, и оугостѣ ги. Я на дрѣгѣтѣхъ дѣнь станѣ и ѿидѣ сѣ нѣхъ, и нѣкон ѿ вратѣѣ та който бѣха во 'Юппѣа, ѿидѣхъ сѣ нѣго.

24 И на оутрѣшнѣтѣхъ дѣнь влѣзохъ въ Кесарѣа: ѡ Корнѣлѣй ги чѣкаше, като бѣше свыкѣлѣз сроднѣцы те си и любѣзны те си прѣѣтели.

25 И като влѣзе Пѣтръ, посрѣцнѣ го Корнѣлѣй, и паднѣ на нòзѣ те мѣ, и поклонѣмсе.

26 Я Пѣтръ го двигнѣ, и рече, станѣ: зашто и ѡзъ самъ чѣловѣкѣ.

27 И разговарѣющѣе сѣ нѣго, влѣзе внѣтре, и намерѣ мнозѣѣна сòбранѣ.

28 И рече ѡмъ: вѣе знѣете добрѣ, зашò є забранѣно на єдногò 'Иудѣанина да се мѣша илѣ да ѿиѣѣ при инопѣмѣнника: но Бгъ ми показѣ, да